

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK



CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **KVĚTEN** 2020 – ČÍSLO **05**



„Zvykl jsem si snášet a odpouštět,“

řikal už ve 12. století opat někdejšího reformního kláštera v Cluny bl. Petr Ctihodný (†1156). Re-formou našich životů procházíme nyní i my. Snad nám pomůže i heslo člověka, který byl součástí celku a zároveň jeho

představeným. A opat Petr ještě taky říkával, že „od člověka získáme více, když je snášen, než když je popouzen výtkami“.

P. Martin Lanži

Petrovo tajemství: Ježíšova modlitba

Vatikán. „Ježíš za nás prosí a svoje rány ukazuje Otcí,“ kázal Petrův nástupce při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty ve čtvrtek 23. dubna. „Tak jako se za Petra modlil Ježíš, aby nezanikla jeho víra, modlí se i za každého z nás,“ zdůraznil. Před bohoslužbou, kterou v přímém přenosu sledují věřící po celém světě, uvedl její dnešní úmysl:

„Na mnoha stranách jsou patrné účinky této pandemie. Mnoho rodin je v nouzi, hladovějí a bohužel jim »pomáhá« skupina lichvářů. To je jiná pandemie, sociální pandemie. Rodiny s dětmi, lidé, kteří nemají práci nebo pracují na černo, nemohou pracovat a nemají co jíst. Lichváři je pak připraví i o to málo, co mají. Modleme se za tyto rodiny, za jejich děti, za důstojnost těchto rodin. A modleme se také za lichváře, aby se Pán dotknul jejich srdcí a obrátili se.“

V homilii papež komentoval čtení ze Skutků apoštolů (5,27-33), které líčí druhé vystoupení Petra před veleradou, kam byli předvedeni apoštolové, aby byli souzeni za to, že šířili Ježíšovo svědectví a učení.

„První čtení pokračuje ve vyprávění, které začalo uzdravením chromého u chrámové brány zvané Krásná. Apoštolové byli předvedeni před veleradu, uvrženi do žaláře. A toto ráno, právě dnes jsou znovu postaveni před veleradu, která je soudí, protože opět kázali v chrámu: »Přivedli apoštoly a postavili je před veleradu« (v. Sk 5,27). A velekněz jim vytýkal: »Přísně jsme vám přece přikázali, že v tom jménu už nesmíte učit!« (v.28), tedy v Ježíšově jménu, »přesto však je Jeruzalém plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka« (v.28). Apoštolové, zvláště Petr, totiž vytýkali velekněžím a starším, že zabili Ježíše.

A tehdy Petr spolu s apoštoly odpověděli: »Více je třeba poslouchat Boha než lidi. [...] My posloucháme Boha. [...] Vy jste ho pověsili na dřevo« (srov. Sk 5,29-31). Obviňuje otevřeně a odvážně, takže se lze ptát: „Copak toto je Petr, který zapřel Ježíše? Zbaběle podlehl strachu. Jak dospěl až sem?“. Petr říká: »My jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají« (v. 32). Jak dospěl Petr až do tohoto stavu, k této odvaze a otevřenosti? Mohl přece usilovat o kompromis a říci velekněžím: „Dobře, začneme mluvit trochu klidněji, nebudeme vás obviňovat na veřejnosti a vy nás necháte na pokoji.“ A dosáhli by kompromisu.

V dějinách církev musela mnohokrát dělat kompromisy, aby chránila Boží lid. A častokrát také proto, aby se sama zachránila, avšak ne církev svatá, ale její představitelé. Kompromisy mohou

být dobré a mohou být špatné. Mohli však [apoštolové] udělat kompromis? Nikoli, Petr odvážně odpověděl: „Žádný kompromis. Vy jste viníci“ (srov. v. 30).

Jak Petr dospěl k tomuto bodu? Byl nadšencem, mužem, který měl rád sílu, ale byl také trochu bázlivý; mužem otevřeným vůči Bohu, takže mu Bůh zjevil, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, ale vzápětí podlehl pokušení a řekl Ježíšovi: „Ne, Pane, touto cestou ne. Půjďme jinudy, vykopením bez kříže.“ A Ježíš jej nazve „satanem“ (Mk 8,31-33). Petr přešel od pokušení k milosti, je schopný pokleknout před Ježíšem a říci: »odejdi ode mne, jsem člověk hříšný« (Lk 5,8), a potom se pokouší projít neviděn, a aby neskončil ve vězení, zapírá Ježíše (srov. Lk 22,54-62). Petr je nestálý, protože je velice velkodušný, a také velice slabý. Co je jeho tajemstvím? Jaká síla jej přivedla až sem? Pomáhá nám to pochopit jeden verš. Ježíš před Umučením říká apoštolům: »Satan si vyžádal, aby vás směl protřít jako pšenici« (Lk 22,31). Je to chvíle pokušení: „Budete jako pšenice.“ A Petrovi říká: »Já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla« (Lk 22,32). A to je Petrovo tajemství: Ježíšova modlitba. Ježíš se modlí za Petra, aby jeho víra nezanikla, a mohl tak – jak říká Ježíš – »utvrzovat své bratry« ve víře. Ježíš se za Petra modlí.

Tak jednal Ježíš s Petrem a činí tak s námi se všemi. Ježíš prosí za nás, modlí se k Otcí. My jsme zvyklí prosit Ježíše, aby nám udělil tu či onu milost nebo nám pomohl, ale nejsme zvyklí rozjímat o Ježíši, který ukazuje Otcí svoje rány; o Ježíši Přímluvci; o Ježíši, který se za nás modlí. A Petr dokázal projít celou tuto cestu od bázlivce až k odvážnému, obdařen Duchem svatým díky Ježíšově modlitbě.

Přemýšlejme o tom trochu. Obrátme se k Ježíši a poděkujme Mu, že se za nás modlí. Ježíš se modlí za každého z nás. Ježíš je Přímluvce. Ježíš na sobě chtěl mít rány, aby je ukázal Otcí. Je to cena naší spásy. Potřebujeme mít více důvěry, víc než ve svoje modlitby v Ježíšovu modlitbu: „Pane, pros za mne.“ – „Já jsem však Bůh, mohu tě obdarovat...“ – Ano, ale modlí se za mne, protože Ty jsi Přímluvce.“ A toto je Petrovo tajemství: »Petře, já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla« (Lk 22,32).

Kéž nás Pán učí prosit Ježíše o milost, prosit za každého z nás,“

kázal papež František v kapli Dómu sv. Marty při ranní mši, v jejímž závěru při adoraci vystavené svátosti oltářní byl věřícím, sledujícím její přímý přenos, poskytnut prostor pro duchovní eucharistické přijímání.

www.radiovaticana.cz/23.04.2020



Kompendium katechismu

233. Kdo koná liturgii?

Liturgii koná „celý Kristus“ („Christus Totus“), Hlava i Tělo. Jako velekněz celebruje se svým Tělem, jímž je nebeská i pozemská církev.

234. Kdo koná nebeskou liturgii?

Nebeskou liturgii konají andělé, svatí Staré i Nové Úmluvy, zvláště Matka Boží, apoštolové, mučedníci a „nesmírné množství, které by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků“ (Zj 7,9). Když slavíme ve svátostech tajemství spásy, účastníme se této nebeské liturgie.

235. Jakým způsobem slaví liturgii církev na zemi?

Církev na zemi slaví liturgii jako kněžský lid, v němž každý dělá úkony podle své funkce v jednotě Ducha svatého: pokřtění přinášejí sebe v duchovní oběť; posvěcení služebníci celebrují podle svěcení, které dostali ke službě všech členů církve; biskupové a kněží jménem Krista-Hlavy (in persona Christi).

236. Jak se slaví liturgie?

Liturgická slavnost je utkána ze znamení a symbolů, jejichž význam je zakořeněn ve stvoření a v lidských kulturách, upřesňuje se událostmi Staré Úmluvy a plně se zjevuje v Osobě a díle Krista.

237. Odkud pocházejí svátostná znamení?

Některá pocházejí ze stvoření (světlo, voda, oheň, chléb, víno, olej), jiná ze společenského života (umývání, pomazání, lámání chleba); další pak z

dějin spásy Staré Úmluvy (obřady Paschy, oběti, vkládání rukou, zasvěcování). Tato znamení, z nichž některá jsou směrdatná a neměnná, přijatá Kristem, se stávají nositeli působení spásy a posvěcení.

238. Jaká souvislost existuje mezi úkony a slovy při slavení svátostí?

Při slavení svátostí jsou úkony a slova úzce spojeny. Vždyť i když jsou symbolické úkony již samy sebou řečí, přesto je nutné, aby Boží slovo a odpověď víry doprovázely a oživovaly tyto úkony. Jsou neoddělitelné, stejně jako znamení a učení, tak i slova a liturgické úkony, protože uskutečňují, co naznačují.

239. Za jakých podmínek má ve slavení liturgie svou funkci zpěv a hudba?

Protože zpěv a hudba jsou úzce spojeny s liturgickou akcí, musí respektovat následující měřítko: shoda textů, přednostně vzatých z Písma a z liturgických pramenů, s katolickým učením; vyjádření krásy modlitby; kvalita hudby; účast shromáždění na kulturním bohatství Božího lidu a posvátný a slavnostní ráz slavení liturgie. „Kdo zpívá, dvakrát se modlí“ (sv. Augustin).

240. Jaký mají účel posvátné obrazy?

Obraz Krista je liturgická ikona par excellence (po výtce). Ostatní, které představují Madonu a svaté, znamenají a oslavují Krista, který je v nich oslaven. Hlásají totéž evangelijní poselství, jež předává Písmo svaté pomocí slov a napomáhají vzbuzovat a živit víru věřících.

Dokončení opravy střechy děkanského kostela v Broumově

Na to, abychom mohli osm let prací na obnově střechy kostela sv. Petra a Pavla v Broumově letos úspěšně uzavřít, potřebuje Římskokatolická farnost – děkanství Broumov ještě 200 000 Kč. Zbývá dokončit výměnu nad bočním vchodem a celkovou výměnu krytiny nad sakristií. Od Ministerstva kultury, Královéhradeckého kraje a Města Broumov má ŘKF – děkanství k dispozici aktuálně 595 000 Kč. Zbylé se daří sehnat. Za měsíc březen příspěvek

dárců činil 12 500 Kč a za měsíc duben 62 900 (k 23. dubnu). Díky!

Pokud se rozhodnete přispět, číslo účtu je 35-1180703399/0800. Můžete přidat heslo „Střecha“. Pán Bůh požehnej Vaší velkorysosti a pomoci.

V dubnu už proběhlo zaměření hlavního chrámu farnosti, které je součástí příprav na obnovu fasády děkanského kostela, která by měla započít v roce 2021. Cena za projektovou dokumentaci činí 101 500,-Kč.

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov



Rok 2020 ve farních akcích

- 11. ledna
- Tríkrálová sbírka
- 8. února
- Farní ples (KD Martínkovice)
- 26. února
- Popeleční středa – začátek postní doby
- 7. března
- Přednáška PhDr. Renaty Margitfalviové
- 21. března
- Duchovní obnova v Otovicích
- 10. dubna
- Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
- 12. dubna
- Zmrtvýchvstání Páně
- 2. května
- Pout' do Vamberčic – DLE SITUACE
- 4. – 8. května
- Pout' do Německa – KVĚTNOVÝ TERMÍN ZRUŠEN
- 10. května
- Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost – DLE SITUACE (Den matek)
- 17. května
- Hvězda – májová pobožnost – DLE SITUACE
- 20. května
- „Motobohoslužba“ Otovice – DLE SITUACE
- 24. května
- Malé Svatoňovice – májová pobožnost – DLE SITUACE
- 29. května
- Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha – DLE SITUACE
- 30. května
- Svátost smíření před 1. sv. přijímáním – DLE SITUACE
- 31. května
- 1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha svatého – DLE SITUACE
- 5. června
- Noc kostelů
- 13. června
- Farní den (fara Ruprechtice)
- 20. června
- Slavnost Božího Těla
- 25. července
- Jakubsko-anenský víkend
- 26. července
- Cyklopout' do Nowe Rudy
- 1. srpna
- Křínická pout'
- 11. – 15. srpen
- Farní tábor
- 11. října
- Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice) říjen
- Farní výlet (TV Noe), FATIMA?
- 8. listopadu
- Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

ECCLÉSIA IN EUROPA IV.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhňům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Vyznávat svou víru

18. Ze synodního shromáždění vzešla jasná a rozhodná jistota, že církev má co Evropě nabídnout, a to to nejvzácnější dobro, které jí nikdo jiný nemůže dát: je to víra v Ježíše Krista, pramen naděje, která nezklame, dar, který stojí na počátku duchovní a kulturní jednoty evropských národů, a který dnes i do budoucna může znamenat podstatný přínos pro jejich rozvoj a integraci. Ano, po dvaceti staletích stojí církev na začátku třetího tisíciletí s toutéž zvěstí, jež je jejím jediným pokladem: Ježíš Kristus je Pán; v něm je spása, a v nikom jiném (srov. Sk 4,12). Kristus je pramenem naděje pro Evropu a pro celý svět „a církev je řečiště, kterým proudí a šíří se vlna milosti prýšticí z probodeného Srdce Vykupitelova“. Na základě tohoto vyznání víry vyvěrá z našeho srdce a z našich rtů „radostné vyznání naděje: Ty, zmrtnýchvstalý a živý Pane, jsi stále novou nadějí církve i lidstva; ty jsi jedinou a pravou nadějí člověka a dějin; ty jsi mezi námi ‚nadějí na věčnou spásu‘ (Kol 1,27) již v tomto našem životě i po smrti. V tobě a s tebou můžeme dosáhnout prav-

dy, naše existence dostává smysl, společenství je možné, odlišnost se může stát bohatstvím, moc Království působí v dějinách a napomáhá budování lidské společnosti, láska dává věčnou hodnotu lidskému úsilí, bolest se může stát spásou, život vítězí nad smrtí a stvoření se bude podílet na slávě Božích dětí“.

Ježíš Kristus, naše naděje

19. Ježíš Kristus je naše naděje, protože On, věčné Slovo Boží, které od věků spočívá v lůně Otcově (srov. Jan 1,18), nás tak milovalo, že zcela přijalo naši lidskou přirozenost – kromě hříchu – a podíl na našem životě, aby nás tak spasilo. Vyznání této pravdy je samým srdcem naší víry. Ztráta pravdy o Ježíši Kristu nebo její nepochopení zabraňují proniknout do samého tajemství Boží lásky a trinitárního společenství. Ježíš Kristus je naše naděje, protože zjevuje tajemství Trojice. To je jádro křesťanské víry, která může poskytnout velký přínos, jak to dosud činila při budování struktur, jež tím, že se inspirují velkými hodnotami evangelia nebo se s nimi konfrontují, podporují život, dějiny a kulturu různých národů kontinentu. Je mnoho ideových kořenů, které přispěly svým dílem k uznání hodnoty osoby a její nezczitelné důstojnosti, posvátného charakteru lidského života a centrální úlohy rodiny, důležitosti vzdělání a svobody myšlení, slova a vyznání, jakož i k uznání právní ochrany jednotlivců i skupin, rozvíjení solidarity a společného dobra či

k uznání důstojnosti práce. Tyto kořeny napomáhaly k tomu, aby byla politická moc podrobena zákonu a respektovala práva osob i národů. Je třeba zde připomenout ducha antického Řecka a Říma a přínos keltských, germánských, slovanských a ugrofinských národů, židovské kultury a islámského světa. Nicméně musíme uznat, že tyto inspirace našly historicky v židovsko-křesťanské tradici sílu, jež byla s to je sladit, upevnit a podpořit. Tento fakt se nesmí opomíjet; naopak při procesu budování „společného evropského domu“ je nutno uznat, že tato stavba musí spočívat na hodnotách nacházejících své plné vyjádření v křesťanské tradici. Prospěje všem, když si to uvědomí. Církev „nemá oprávnění upřednostňovat to či ono institucionální nebo ústavní řešení Evropy“. Chce proto důsledně respektovat oprávněnou nezávislost občanského řádu. Nicméně je jejím úkolem oživovat v křesťanech víru v Trojici, neboť si je dobře vědoma toho, že tato víra je poslem ryzí naděje pro náš kontinent. Mnoho velkých výše uvedených paradigmat, která leží u základů evropské civilizace, sahá svými nejhlubšími kořeny do trinitární víry. Ta totiž obsahuje mimořádný duchovní, kulturní a etický potenciál, který je s to, kromě jiného, osvětlit také některé závažné otázky, jež zmitají Evropou: jako je společenská roztržičnost a ztráta orientace, která by dala smysl životu a dějinám. Z toho vyplývá nutnost obnovené teologické, duchovní a pastorační meditace o tajemství Trojice.

Sv. Bonifác IV., papež, 8. květen

Byl synem lékaře Jana z Valerie v Abruzzách a vychován v římském benediktinském klášteře u sv. Štěpána. Na Petrův stolec byl zvolen po 11 měsících od smrti předchozího papeže Bonifáce III. Do úřadu nastoupil 15. 9. 608. Svůj dům upravil ve stylu klášteře. I jako papež žil dál životem skromného řeholníka a dbal na utužení života církve. Doba jeho působení byla spojená s utrpením. Jsou jmenovány neúroda, povodně, mor, hlad, barbarské vpády a pustnutí Říma. Při tomto veškerém ztížení života se staral o hmotné dobro lidu.

V období dobrých vztahů mezi Římem a Cařihradem požádal císaře Foka o 600 let starý Pantheon vystavěný Agrippou, rádcem Augusta, a císař mu ho věnoval. S tímto skvostným, ale pár staletí uzavřeným a pozvolna chátrajícím chrámem bohyně Cybely naložil papež v krátké době podle svého bohu libého úmyslu. Přeměnil jej v překrásný křesťanský chrám, protože v té části vnitřního města byly jen dva kostely. Tak zachránil starověkou cennou stavbu na tzv. Martově poli

pod Kapitolom ve směru k tiberské zátočině. Papež již 13. 5. 609 stavbu posvětil na Chrám Panny Marie a svatých mučedníků. V den posvěcení chrámu se pak slavila i památka všech svatých a věrných zemřelých. Na první listopadové dny byly tyto památky přeneseny až v IX. stol. Řehořem IV., ale mající původ v Pantheonu. V roce 610 v souvislosti s návštěvou prvního londýnského biskupa Melleta svolal Bonifác IV.

synodu a dal mu pak různá nařízení. Poslal po něm i listy canterburskému arcibiskupu, králi, duchovenstvu a všemu věřícímu lidu Anglie.

Dál pak poslal pallium galskému biskupu Floriánovi do Arelatu i s napomenutím k přísnému potírání svatokupectví. Asi v té době nastal vládní převrat v Cařihradu, a čím se Fokas prohršel, tím byl i potrestán. K trůnu se dostal revolucí a svého předchůdce dokonce vyvrhl z kostela, aby

ho popravil, když napřed před ním dal na špalku zutínat hlavy všech jeho dětí. Po sedmi letech nastal čas, aby zemřel podobně. K Cařihradu připlul Heraklius, lid se proti Fokovi vzbouřil, sňal mu hlavu a jeho mrtvolu roztrhal.

V Jeruzalémě zas rok před papežovou smrtí rebelové vydrancovali a spálili jeruzalémské svatyně a ostatky sv. Kříže unesli do Persie. Také začalo řádění proti křesťanům a prý jich na 90 tisíc povraždili a 35 tisíc, včetně jeruzalémského patriarchy Zachariáše, odvěkli do zajetí. Brzy po této Jobové zvěsti papež zemřel a 25. 5. byl pohřben v Chrámu sv. Petra.



13. duben třikrát jinak

Letošní 13. duben měl být bujarý. Lidová část Velikonoc se však v ono pondělí konala jinak, než jsme zvyklí. Mohli jsme si tak připomenout jiné události, které staly 13. dubna a jejich odstup od našich dní se dá měřit délkou lidského života. 13. dubna 2020 si svět připomněl, že před 80 lety začalo vraždění téměř 22 000 polských armádních důstojníků a příslušníků inteligence v sovětských koncentračních táborech. Likvidace lidí, kteří díky svému vzdělání mohli rozšiřovat poznatky homo sapiens sapiens a likvidace lidí, kteří byli ochotni, a připraveni bojovat za svoji vlast, byla oběma totalitami – fašistickou a komunistickou – interpretována dle potřeb daného

nedemokratického režimu.

13. dubna 2020 jsme si však připomněli i Akci K. Před 70 lety provedli komunisté nezákonnou násilnou likvidaci mužských katolických klášterů, kterých v tehdejší Československu bylo 219 (v ČR 144). Internováno bylo 2 376 řeholníků (v ČR 1240). Stopy totalitní zločiny máme před vlastníma očima ještě i dnes, i když se na broumovském klášteře, kostelích, Božích mukách a dalších světských statcích podařilo už hodně opravit. Nekonečně horší je však duševní devastace, s následky které jsme ještě pořád konfrontováni. Její zlověstnou metaforou je třeba právě onen stav sakrálních staveb.

Skrze Akci K našlo na krátký čas v broumovském klášteře své nuceně nové bydliště nemálo bratří

z komunisty právě svévolně rušených klášterů. Až poté byly zde na čtyři desítky let internovány řádové sestry. Symbolem pobytu v jednom období až devíti ženských řádů či kongregací je pak třeba malý kbelík uhlí, z kterého mělo v bytelném barokním komplexu stačit teplo v zimním období na celou noc.

Pro fyzické a duševní utrpení bratří a sester broumovského kláštera, Tě, Pane, prosíme, abychom si vážili daru života a nezapomínali chránit svobodu a demokracii. Abychom si vážili možnosti vzdělání. Abychom to vše mohli realizovat v míru. A aby bylo dost těch, kteří budou ochotni a schopni pro Pravdu a Lásku jít jako Ty až do krajnosti.

P. Martin Lanží

Nedělní sbírky

Během otevření kostela k soukromé modlitbě (nejen v době Velikonoc) se častokrát stalo, že farníci, včetně seniorů, nechali na stolku mezi lavicemi papírové bankovky jako dar pro farnost. Nebyly mše, nebyly sbírky, tak aspoň takováto forma daru na provoz farnosti. Pán požehnej Vaší všímavosti a velkorysosti!

Zrušení zákazu volného pohybu osob nám opět umožňuje se scházet k společnému slavení li-

turgie. Součástí přípravy na bohoslužbu bývá i nachystání příspěvku do sbírky na chod farnosti, či jiné sbírky. Prosím, zamysleme nad výší našich příspěvků.

Příklad: Měsíc má většinou čtyři neděle. Pokud přispěju během jedné neděle do sbírky 20,-Kč, je to 80,-Kč na měsíc. Cca jedno polední menu v restauraci.

Současná situace je a bude finančně náročná. Na druhé straně nám návrat do kostelů umožňuje nenápadné navýšení příspěvku, pokud mi

to moje ekonomická situace dovolí. Biblický ideál je desátek z celkového poměru příjmů a nutných výdajů jednotlivce, respektive rodiny. Kostely nejsou majetkem aktuálního duchovního v čele farnosti, povinnost jejich provozu ano. Na požádání je možné vystavit potvrzení o přijetí finančního daru pro odpočet z daně. Rovněž tak je možné vystavit potvrzení při nastavení trvalého finančního příkazu.

P. Martin Lanží

Jeden lidský život

Příspěvek křesťanství k tématu člověk je zcela jistě i v jeho upozorňování na jedinečnost a neopakovatelnost každého lidského příběhu. Na tomto půdorysu vyrostla třeba i široká agenda lidských práv a svobod. Příběh právničky s původními broumovskými kořeny první dvě věty tohoto nekrologu však ještě více rozvíjí.

JUDr. Libuše Růčková zemřela večer na Květnou neděli. V den, kdy liturgie začíná připomínkou Kristova impozantního vstupu krále do Jeruzaléma. Doufáme a věříme, že paní doktorka vstoupila do Nebeského Jeruzaléma. Bez velkého doprovázejícího davu ze severu Izraele. Ta chvíle je naprosto intimní a bytostně osobní. Nemohla minout Ježíšovy oči. A v nich nevidět Jeho lásku. Její zkoumavý a pronikavý pohled došel pokoje. Plus a plus dává plus. Velké Boží a to malé naše. A otázky dostávají odpovědi. Ti, kdo prošli utrpením si pak nějak ještě víc rozumí.

My na této straně věčnosti se díváme po městě, kterého současnou podobu podstatnou měrou utvářela právě jeho někdejší starostka. A jako k odkazu pro další generace pak shlížíme ke klášteřu. Nebýt nenápadně avšak o to více náročné práce paní doktorky, nejdůležitější klášter na východě Čech by nebyl takovým magnetem, jakým je dnes.

Jeden lidský život. Manželky, matky, dcery, babičky, sestry, spolužačky, kamarádky. Už tady výčet startuje téměř nekonečnou řadu vzpomínek. Jak však víme, ta řada není jediná.

Děkujeme, vážená paní doktorko. A modlíme se, aby broumovská krajina měla dostatek těch, kdo budou – třeba někdy i zarputile – pokračovat v práci, otisk které nese Váš výrazný podpis.

Odpočinutí věčné dej náš Pán Vám, moudré a obětavé ať vzbudí zas nám.

P. Martin Lanží,

Postní sbírka pro misii v Paraguaji

Od 3. postní neděle nebylo možné účastnit se mše sv. v kostele. I tak se pro misii v Paraguaji podařilo nasbírat 12 100,- Kč.

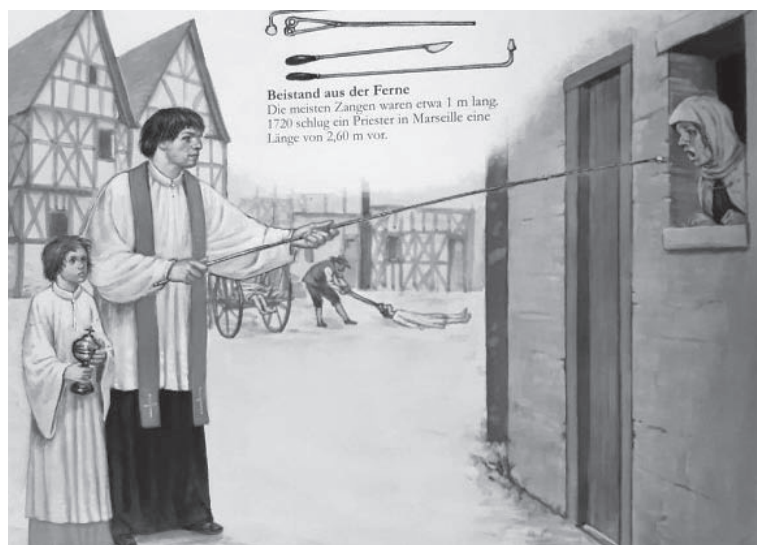
Pán požehnej!

Peníze byly koncem dubna odeslány na účet Sestry Agáty, která aktuálně pobývá v ČR a ta peníze promptně poslala přes Atlantik.

P. Martin Lanží

Jak to bývalo při morových epidemiích

Jakkoli dnes v Evropě neřádí mor, nýbrž CORONA-virus, není bez zajímavosti stručně si připomenout, jak tomu v křesťanstvu bylo za dob morových epidemií. Použijme k tomu heslo „Pest (Pestilenz)“ od někdejšího řezenského dómského vikáře a biskupského archiváře tamní kurie Johanna Baptisty Lehnera v Lexikonu für Theologie und Kirche (díl VIII, Freiburg im Breisgau 1936, s. 108n).



Slovo „mor“ (pestilentia) označuje nejen lepru, řádící ve 12. – 15. století, nýbrž také jiné nakažlivé choroby (např. skvrnitý tyfus, černé neštovice apod.), zvláště však „černou smrt“ řádící v roce 1348, a s přestávkami až do roku 1713. V morových dobách slavily triumf víra i pověra, he-

roická blížeňská láska i nemilosrdné sobectví, pravý duch pokání vedle rozpustilé nevázanosti. V kronikách a kázáních, legendách i morových pověstech, malbách (Tanec smrti) a ve votivních předmětech se na mnoha místech dochovala vzpomínka na onu metlu Boží. Komety, nálety kobylek, narození zrůd, strašidelné pohřební průvody, údajně z nebe padající křížky a kapky krve platily za předzvěst morové rány, jak to

odpovídajícím způsobem hlásali věštcí a proroci zániku světa. Věřilo se, že byla zaviněna tu údajnými židovskými rituálními vraždami či otrávením studen, tu luxusem v odívání, novými módami, divadly a jinými vyskytujícími se nemravnostmi. Při bezradnosti lékařů kvetlo léčebné fušerství a magie, obchod s morovými amulety a kouzelnými prostředky, zatímco důvěra v Boha se projevovala ve vlastních morových modlitbách a morových příslibech, při morových kázáních (především ze strany žebravých mnichů), morových procesí, morových mší, při užívání morových křížů (be-

nediktinských křížů) a stavbě morových sloupů, v křesťanské Caritas při zakládání nových a obnově starých řádů a bratrstev (antonité, špitální bratři, celité), ve zřízení špitálů (pro obzvláště nemocné), zakládání „lázní pro duše“ apod. Protože symbol morové nákazy, totiž šíp, upomíná na jeho mučednictví, patil svatý Sebastián (už od 7. století) za hlavního morového patrona; vedle něj též svatý Roch, který sám morem onemocněl, a ještě za svého života byl pro mnohé zářným pomocníkem. Ovšem jako patroni proti moru byli ctěni také svatí Jiljí, Kryštof a vůbec 14 Sv. pomocníků v nouzi, svatí Benedikt z Nursie, Alban z Mohuče, Karel Boromejský, František Xaverský a Gerald z Mayo, svaté Růžena ze Sicílie, Matka Anna, Kateřina Sienská a jiní. Na doby moru upomínají na mnoha místech ještě dnes četné morové kaple (např. na hoře sv. Rocha u Bingen) s často zajímavými votivními obrazy (např. vypočtení Tance smrti a pochody flage-lantů), sebastiánská bratrstva s výročními dny a procesími (např. ve vídeňském Skotském kostele – Schottenkirche – s rozdílením sebastiánských šípů, údajně dotýkaných na originálním Sebastianově kůlu), morové kříže, morové kameny, morové hřbitovy, morové pověsti apod.

Závěrem mi budiž dovolena jedna téměř osobní poznámka: Při nedávné generální rekonstrukci hospitalu v Kuksu u Dvora Králové byly krásně zrestaurovány mimo jiné fresky výše zmíněného „Tance smrti“ (Totentanz) v přízemním podlaží. Tak až budou naše památky zase přístupny veřejnosti, nezapomeňte si udělat výlet do Kuksu...

P. Ignác Antonín Hrdina O.Praem/08. 04. 2020,
RC Monitor 7/2020

Kardinál Pell jednohlasně zproštěn viny

Canberra. Nejvyšší australský soud dnes zvrátil rozhodnutí odvolacího soudu státu Victoria, který odsoudil kardinála Pella k šestiletému odnětí svobody za sexuální delikty vůči nezletilým. Podle mínění sedmi členů Vrchního soudu existuje odůvodněná možnost, že k těmto trestným činům vůbec nedošlo, a že byl tudíž se značnou pravděpodobností odsouzen nevinný člověk. Kardinál Pell, který opětovně potvrdil svou nevinu, je nyní na svobodě.

Osmasedesátiletý kardinál opustil věznici ve Barwonu a odebral se do jednoho melbournského řeholního institutu. Po jednohlasném výnosu Nejvyššího soudu uvedl, že stále trval na své nevině a že nyní byla napravena nespravedlnost,

kterou utrpěl. Co se týče někdejšího člena chla-peckého katedrálního sboru v Melbourne, který jej obvinil z údajného zneužití v devadesátých letech, sdělil, že vůči němu nepocituje zášť. Ne-přeje si totiž, aby zprošťující rozsudek znamenal další bolest. Základem dlouhodobého uzdravení je pravda, prohlásil kard. Pell, a na pravdě se též zakládá spravedlnost, neboť spravedlnost před-pokládá pravdu pro všechny. Australský kardinál poděkoval svým obhájcům a všem lidem, kteří se za něj modlili, pomáhali mu a poskytovali mu útěchu v nelehkém čase.

Arcibiskup Mark Coleridge jménem Australské biskupské konference uznal, že rozhodnutí Nejvyššího soudu příznivě přijmou zastánci kardi-

nála Pella, kteří věřili v jeho nevinu, zatímco na jiné občany zapůsobí jako pohroma. Ve svém prohlášení proto vyzdvihl neochvějně úsilí katolické církve o bezpečí dětí a její snahu o účinnou reakci ve vztahu k obětem sexuálního zneužití. Svatý stolec během vyšetřování bral na vědomí rozhodnutí jednotlivých australských soudů a zdůrazňoval nejvyšší respekt k různým stupňům soudních orgánů, byť očekával případný další vývoj celého procesu. V různých tiskových sděleních poukazoval na opakovaná prohlášení kardinála Pella o nevině a na právo obhajoby až do nejvyššího možného stupně. Současně ujišťoval o blízkosti obětem sexuálních deliktů a postihu pachatelů z řad kléru prostřednictvím oprávněných církevních institucí.

www.radiovaticana.cz/07.04.2020

Bez obědů u farníků část kněží strádá, církev chystá pomoc

(humor)

Karanténní opatření se kromě živnostníků a restaurátérů dotkla mimo jiné i kněží, a to hned v několika oblastech. Nejen že jsou pro veřejnost kostely uzavřeny, díky dodržování přísné karantény se kněžím uzavřela i spousta domácností. Se čtyřchodovým nedělním obědem v kruhu příbuzných farníků či krabicí koláčů ze svatby nebo křtin se tak musejí kněží na nějakou dobu rozloučit. Sociální izolaci tak trpí nejen jejich duše, ale také žaludky.

„Víte, ono se to nezdá, ale já takřka nemusel chodit nakupovat. Vždy se toho tady na faře nějak sešlo, něco jsem dostal já, něco kaplan, bohatě nám to vydrželo na snídaně i večeře během týdne. A obědy jsem se rozhodl řešit podporou restauračních zařízení, kam chodívám na menička. Mám pár oblíbených, kde mi vždy drží místo u stolu,“ prozrazuje otec Petr z menší pražské farnosti a neskrývá přítom dojetí.

„S tím je teď konec. Uzavřené restaurace i uzavřené domovy. Za stravenky si koupím dvacet deka vlašáku se třemi rohlíky a s tím musím vystačit namísto oběda. Ke snídani požmoulám hrst piškotů a na večeři se odbudu třeba gothajem s cibulí. Což o to, je půst, přes týden je to vlastně takto v pořádku. Ale když se po nedělní liturgii v prázdném kostele vrátíme na faru, kde kaplan zalije písmenkovou polévku vodou z rychlovarné konvice, je to jaksi ponuré slavení dne Páně,“ vrtí smutně hlavou kněz. A pokračuje kajičně: „Někdy jsem si říkal, že už se mi ten vývar s játrovými knedlíčky a kačena s pěti na střídačku se svíčkovou malinko zajídají. Tehdy ze mě mluvila nepokora a zpupnost. Prozířel jsem,“ sype si popel na hlavu otec Petr kajičně.

Jistý nedostatek pociťuje i otec Pavel z Jiřetína pod Jedlovou: „Naštěstí mi zbyly nějaké nepo-

svěcené hostie. Pokud vydržím s přidělem třiceti hostií na den, měly by mi vystačit zhruba na dva týdny. V neděli si je na oslavu dne Páně, a taky abych do sebe dostal nějakou energii, mažu sádlem,“ popisuje podobu karanténního půstu kněz.

Česká společnost nutričních poradců zdůrazňuje, že i přes počáteční nepříjemné stavy může mít půst zpřísněný karanténou pro mnoho kněží ozdravný efekt. „Věříme, že celostátní karanténa povede i k tomu, že se zvýší počet kněží s normálním BMI (body mass index). Ti momentálně tvoří pouze 15 %, ostatní mají minimálně nadváhu,“ vysvětluje Milan Chobot, předseda společnosti. Podvahu se u kněží neobává, neboť ta se dle jeho slov u kněžského stavu zblíže neurčených důvodů nevyskytuje.

Na jihu Moravy je však situace diametrálně odlišná. Páter František právě dojíždá jitrnici a ubrouskem si utírá ústa. „Trochu mi to připomíná podobnoství o prozíravých pannách. Na konci února bylo ve vesnici několik zabijaček. Naštěstí se prasata stihla porazit před začátkem karanténních opatření a uznali farníci mi dali výslužky tak akorát, abych vydržel do konce doby velikonoční. Rád bych se rozdělil s kněžími v odlehklých oblastech, kteří takové štěstí na farnost třeba nemají, ale bohužel, je toho pro jednoho málo, pro tři nic,“ vysvětluje otec František s plnou pusou.

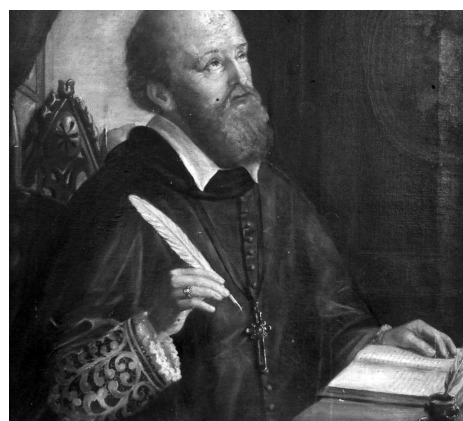
Nerovnosti ve stravování kněží v karanténě si

je vědoma i Česká biskupská konference, která situaci řeší jako nejvyšší prioritu. „Rozjeli jsme webovou stránku www.obedpropana.cz, kde mohou farníci nabízet domácí jídlo kněžím. Budeme rádi, pokud budou farníci schopni vyplnit i alergeny a nutriční údaje u jídel, není to však nutností. Na dovážku jídel do vzdálenějších farností diecéze máme momentálně vyčleněn jeden vůz a posádku, která je pochopitelně plně vybavena nejen ochrannými oděvy a respirátory, ale také ružencem na zpětném zrcátku automobilu. V současné době probíhá v brněnské diecézi zkušební provoz. Pokud se zde tato forma služby osvědčí, rozjedeme ji na celostátní bázi,“ vysvětluje Monika Klimentová z tiskového střediska ČBK.



Kdo si naopak sociální distanci chválí, jsou introverti, kterých se i mezi kněžími pár najde. „Ono nejen že během neděle musíte hovořit s lidmi přede mší i po ní. Často ještě následuje oběd u farníků a někdy jsou ty small talky opravdu vyčerpávající,“ svěřuje se otec Jan polohlasem. „Takhle si odsloužím mši v prázdném kostele, nikdo nevyrušuje, na nic se neptá, nechce se zpovídat ani se mnou jinak pohovořit. Na oběd si pak zajdu k mamince, kde poobědvám domácí stravu v uvolňujícím, chápavém tichu,“ dodává spokojeně.

www.tisickrate.cz/03.04.2020



Modlitba sv. Františka Saleského k andělu strážnému

Můj svatý anděli! Ty jsi od mého narození mým ochráncem. Tobě svěřuji dnes své srdce, předej je mému Spasiteli, jemuž Jedinému má náležet. Ty jsi ochráncem mého života. Buď také mou útěchou ve smrti. Posiluj mou víru, upevňuj mou naději, zapaluj ve mně božskou lásku! Dopřej mi, abych netrpěl úzkostí pro minulý život, neznepokojoval se přítomným a neděsil se budoucím. Posiluj mě ve smrtelném zápasu, povzbuzuj mou trpělivost, dodej mi pokoje. Vypros mi milost, aby mým posledním pokrmem byl chléb andělů; mými posledními slovy Ježíš, Maria, Josef; posledním vydechnutím byl dech lásky; a tvoje přítomnost buď mou poslední útěchou. Amen.

Mše bez dětí a ministrantů se osvědčily, říkají biskupové.

(humor)

V karanténě, v níž skončil kardinál Dominik Duka se svými spolupracovníky, už vzniká směrnice pro návrat církevního života do normálního stavu po překonání epidemie. „Tak, jak jsme byli schopni pružně reagovat na zavedení mimořádného stavu zrušením bohoslužeb, musíme být připraveni i na to, že se jednou náboženská shromáždění znovu povolí,“ uvedl generální sekretář České biskupské konference Stanislav Příbyl. Zjistili jsme, že návrh počítá se zachováním některých prvků, které se osvědčily.

„Máme pozitivní ohlasy rodin s malými dětmi,“ dává příklad biskup Zdenek Wasserbauer: „Odpadá zlobení s oblékáním, stres z pozdního příchodu do kostela, konflikty s věřícími, jimž křičící dítě při bohoslužbě vadí,“ vysvětluje, že nedělní bohoslužby zůstanou bez účasti rodičů s předškoláky; mši budou nadále sledovat přes internet, přijímat eucharistii budou moci při bohoslužbě pro děti během týdne.

Někteří kněží by nezůstali jen u toho. „Každý si mohl všimnout, jak se teď zlepšila úroveň bohoslužeb. Nikdo nevyrušuje, odpadl ten zlozvyk sdělovat si zážitky z víkendů i během proměňo-

vání,“ říká duchovní správce jedné větší brněnské farnosti, který nechtěl být jmenován. Překvapilo ho, jak snadno si zvykl na chybějící asistenci u oltáře. „Ministranti stejně většinu věcí dělají špatně a jen se tam motají. Nejlepší je si všechno zařídit sám,“ dodal duchovní s tím, že s dalšími kněžími z děkanátu podal návrh, aby byly platné i bohoslužby ze záznamu. „Neděli bych natočil



v týdnu a víkend měl volný jako normální lidi,“ popsal tuto vizi brněnský kněz a svěřil se, že už to i vyzkoušel.

„Natočil jsem si mši svatou a ze záznamu se pustila v neděli sama. Já jsem si při tom pěkně užil výlet. Pak mi jen chodily děkonné esemesky od věřících a nikdo nic nepoznal,“ uvedl své zkušenosti kněz Jan Fiala.

Připravovaná směrnice biskupů varuje před ná-

porem věřících na kostely, jakmile skončí zákaz veřejných akcí. „Duchovní správci zajistí, aby lidé v chrámu Páně zachovali vhodné rozestupy. Doporučujeme tento úkol svěřit osvědčeným ženám s dlouhodobou praxí dohledu nad prázdnou lavicí z jejího kraje,“ uvádí směrnice a v poznámkovém aparátu upřesňuje slovy „bába špuntovka.“ „Máme příslib, že od supermarketů dostaneme cedule vyznačující odstup, které v prodejnách už nebudou třeba,“ dodává Stanislav Příbyl s tím, že jejich použití nebude povinné. „Předpokládám, že ve svých farnostech se budu moci spolehnout na zdravý rozum lidí,“ poznamenal o svých severočeských chrámech. Poslední novinkou budou takzvané karanténní hodiny farního úřadu. Kněží v tu dobu mohou odmítat jakékoli návštěvy. „Máme prozatím hustou síť farností a vše bude koordinované, aby neměl karanténu celý vikariát,“ ujišťuje Stanislav Příbyl, že

případná duchovní pomoc v nouzi zůstane dostupná. „Ostatně je to zatím pracovní materiál, který budeme upřesňovat. Na karanténní praxi máme z terénu mnoho pozitivních ohlasů, teď ji vyzkoušíme s panem kardinálem,“ říká biskup Wasserbauer.

www.tisickrate.cz/31.03.2020

Vikariátní kopaná 12. 9. 2020

Náchod - Plhov

8:30 - začátek registrace

9:00 - start turnaje

15:00 - předpokládané ukončení turnaje

- startovné 50 Kč/osoba
- herní systém 4+1
- vítány i týmy a jednotlivci z jiných vikariátů

Kontakt: 607 377 400
dj.nachod@gmail.com

Zaspala EU při pandemii koronaviru?

Jedna z nejčastěji opakovaných vět posledních týdnů: Evropská unie během pandemie selhala. Nepomohla členským zemím, je zbytečná. Tato tvrzení vyslovují politici, šíří se po sociálních sítích a zaznívají v médiích. Opakuje je mnoho lidí, často i vzdělaných. Zaspala tedy EU? Nese vinu za masivní rozšíření koronaviru v členských zemích?

Odpověď nabídla Asociace pro mezinárodní otázky (AMO; nevládní nezisková organizace pro výzkum a vzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů). Chronologicky sestavila kroky Evropské unie, jež ukazují, „kdo zaspal a jak evropské státy odmítly pomoc Bruselu v době, kdy byl přenos do Evropy už odborníky očekáván“.

Na začátku je dobré zopakovat: unie nedisponuje pravomocemi v oblasti zdravotnictví a „při krizovém řízení tak může hrát pouze tu roli, kterou v současné chvíli vidíme - koordinovat jednotlivá opatření členských států, případně je financovat“. Což dělá. Otázkou je, zda to tak členské státy i po koronavirové krizi budou chtít nechat, nebo zda si připustí, že by se vyplatila mezinárodní koordinace.

Představme si, že by unie měla pravomoci ve zdravotní oblasti. A představme si, že nikoli vláda Andreje Babiše, ale „Brusel“ by v první fázi, v prvních dvou třech týdnech udělal úplně stejné kroky - zavření hranic, škola a obchodů, omezený pohyb obyvatel. Nastal by řev, obviňování Bruselu, že nám šlape po právech. Věžíme ještě ve fázi jakési unijní puberty, koronavirus by nám mohl pomoci maličko dospět.

Materiál AMO nejprve popisuje kroky v lednu. Evropská komise několikrát varovala členy, že „rozšíření infekce covid-19 do Evropy je velmi pravděpodobné a jeho potenciální dopad je vysoký“. Nabízela kupříkladu podporu při nákupu zdravotnického vybavení. Členské země pomoc odmítly, prý „jsou na virus dostatečně připrave-

ny. Jejich zástupci opakovaně uvedli, že žádnou podporu při boji proti nemoci či pomoc se zajištěním zdravotnického vybavení nepotřebují.“

Na konci ledna Evropská komise vyčlenila deset milionů eur na podporu výzkumu nového onemocnění. Zasedl Výbor pro zdravotní bezpečnost, kde opět zaznělo, že „hrozí vypuknutí epidemie, jejíž potenciální dopad je vysoký, a že je pravděpodobně další celosvětové šíření viru“.

AMO popisuje i české reakce z konce ledna. Naši experti stále tvrdili, že jsme na koronavirus připraveni. Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) členské země varovalo před celosvětovým rozšířením nemoci. Zástupci Česka i dalších států při jednání Výboru pro zdravotní bezpečnost oznámili, „že nepotřebují žádnou podporu ani další zásoby osobních ochranných prostředků“. Komise je žádala, aby dali vědět, kdyby se věci změnily. Tak vypadal leden.

Když se díváte na ta doložená fakta, situace se obrací, nezaspala unie (jak to uvádějí ve svém materiálu o vlivu koronaviru na českou zahraniční politiku i naši diplomaté). Ne, členské země včetně České republiky byly varovány a samy zaspaly. Nejde o to, někomu zaspání vyčítat. Jde o snahu ukázat, jak se události skutečně reálně odehrály.

Tvrzení politiků, že „EU zaspala“ či „selhala“, je klasická metoda, jak hodit vinu na jiného. Tihle lidé dobře vědí, že EK a EU nemá pravomoci ve zdravotní oblasti, ale vždycky se hodí obrátit hněv lidu proti někomu jinému a hlavně směrem od sebe.

Materiál AMO popisuje, jak i na začátku února země EU tvrdily, že mají vše pod kontrolou a jsou na šíření nákazy připraveny. Epidemie se rozjela a ukázalo se, že státy připraveny nejsou, chyběl jim nutný zdravotní materiál. Tehdy „komise aktivovala mechanismus společného zadávání zakázek. Měsíc po její první nabídce pomoci a po

několikerém naléhání na vlády jednotlivých států, aby jí sdělily své potřeby, byl tedy na konci února zahájen program společných nákupů“.

Zpráva stojí za pečlivé čtení, ovšem jen tehdy, pokud vás zajímá realita. Ukazuje, jak jednotlivé státy nejdříve chtěly chránit jen samy sebe, přijímaly svoje vlastní, jednostranná opatření. Sem patřilo uzavření hranic nebo zákaz vývozu zdravotního materiálu. „Postupně se ale začaly snažit znovu spolupracovat - a to jak díky Evropské komisi, která aktivně koordinuje přijímaná opatření, tak díky bilaterálním dohodám a projevům solidarity mezi sebou navzájem.“

Co všechno Evropská unie dělala, lze přehledně najít i na jejích česky psaných stránkách. Krok za krokem, den za dnem. Nejde jen o uvolňování miliard eur, ale také o další akce v oblasti vědy, sdílení dat, koordinace.

Dál budeme masírováni tvrzením, že EU neudělala nic. Je to lež. Dělal to, co jsme jí dovolili. Uzavřít se do sebe by pro nás bylo smrtící víc než covid-19. Smysl má společný evropský postup. „Zapotřebí je zejména při výrobě a nákupu léků a ochranných zdravotních pomůcek, vytěžování kapacit na jednotkách intenzivní péče či řízení přeshraničního pohybu zboží a pracovníků (zejména pendlerů). Vzhledem k propojenosti ekonomik bude zapotřebí také větší koordinace při ochraně podniků a pracovních míst,“ píše AMO. Neukázalo se jako omyl, že jsme členy EU, ale že jsme závislí na dodávkách strategického materiálu z Číny. Podle Asociace pro mezinárodní otázky má smysl „vypracovat pravidla průmyslové politiky a ochrany investic, která by klasifikovala zdravotnické vybavení jako strategický sektor, kde je nutné docílit vysoký stupeň soběstačnosti“.

Pro jistotu to ještě jednou zopakují, nezaspala unie, zaspaly členské země včetně Česka. Chytřelé by bylo se po probuzení poučit a mnohem víc v EU spolupracovat i v oblastech, které jsme jí nesvěřili.

Martin Fendrych/www.aktualne.cz/24.04.2020

Bratr Roger Schütz

Vyprávěj dál pohledem žijícím na fotografii ze země kolem je možné dodat všechno běl roucha lístky do ruky mikrofon a dokonce skupinku chlapců s celým jejich soustředěním jenom toho pohledu ne je nemožné se nijak dotknout být samo vnímá být pocity které i tebe učinily žákem už zanikly s krví vláčkem duhy napříč světem

Autor Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

MODLITBA SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI. ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání, která by udržovala živou víru a střežila převážnou památku tvého Syna prostřednictvím kázání slova a udílením svátostí,

jimiž, Otče, ustavičně obnovuješ své věřící.

Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci Eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa.

Povolej služebníky tvého milosrdenství, kteří by prostřednictvím svátosti smíření rozdávali lidem radost z tvého odpuštění.

Dej, Otče, ať církev s radostí přijímá četné inspirace Ducha tvého Syna, ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením pečuje o povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu.

Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům, zasvěceným osobám i všem pokřtěným křesťanům, aby věrně naplňovali své poslání ve službě evangeliu.

O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

María, Královno apoštolů, oroduj za nás!

JAK SI UMÝT RUCHE KATOLICKÝM ZPŮSBEM!

30-40 sekund na umytí rukou



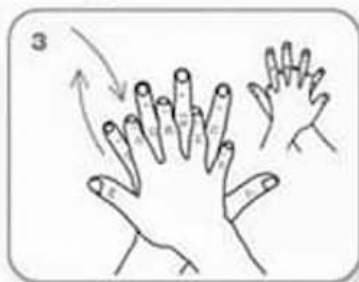
Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé.



Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.



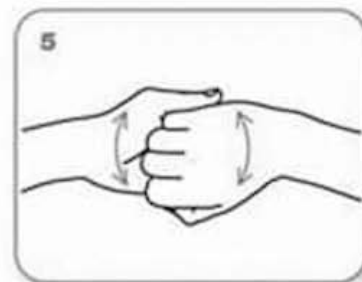
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.



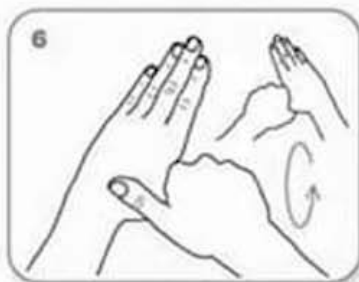
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.



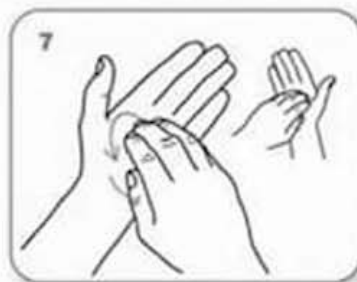
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Amen.



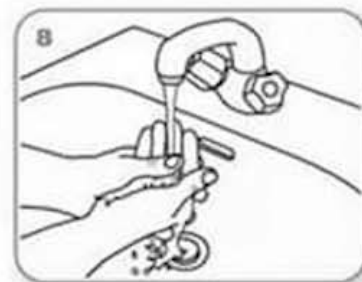
Zdrávas, Maria, milosti plná,
Pán s tebou;



požehnaná ty mezi ženami
a požehnaný plod života tvého, Ježíš.



Svatá Maria, Matko Boží,
pros za nás hříšné



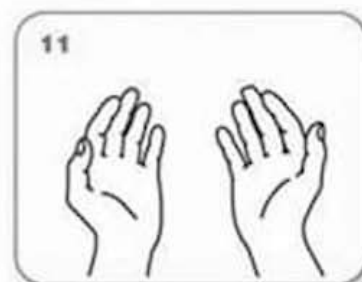
nyní i v hodinu smrti naší.
Amen.



Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému



jako byla na počátku, i nyní, i vždycky
a na věky věků.



Amen.

Zdechovský: Vláda ostudně selhala, když zapomněla na znovuotevření kostelů

Uvolňování karanténních opatření je bezesporu povzbudivou zprávou toho, že se život začíná pomalu vracet do normálu. Bohužel se ale při něm zapomnělo na kostely, což nakonec připustil před pár dny i pan premiér Andrej Babiš a s ním i vicepremiér a předseda Ústředního krizového štábu Jan Hamáček. Nakonec se rozhodlo, že bohoslužby mají být opět bez omezení až od 8. června.

prostoru po dobu bohoslužby.“ Paní vrchní hygienička v kostele ani v hobbymarketu nejspíše nikdy nebyla. Jinak by nemohla vypustit do světa takový nesmysl. Když už nic jiného, mohla si aspoň zjistit, že bohoslužby trvají standardně okolo 45 minut až jedné hodiny, jen výjimečně je to delší a mše trvá maximálně dvě hodiny. Zvláště při frontách, které byly vidět v hobbymarketech hned po otevření, trvají nákupy zcela běžně mnohem delší dobu než běžná bohoslužba.

Svatby, křty a pohřby na videu

Ani jeden ze zmíněných lidí zkrátka absolutně netuší, jak to v kostelech chodí. Je vidět, že ti, kdo mají rozhodování o uvolňování krizových opatření na starost, zřejmě neviděli za celý svůj život kostel ani z vlaku. Možná by nebylo od věci, kdyby se do kostela zašli alespoň jednou podívat. Třeba proto, aby věděli, o čem vlastně rozhodují. Argumenty, které od nich zazněly proti otevření kostelů o Velikonocích, jsou totiž naprosto nesmyslné a patří do říše politického bizáru!

Ba co víc, vůbec jim nedošlo, že lidé nevyužívají kostelů jen na bohoslužby. Existují totiž ještě třeba křty, pohřby nebo svatby. Dívat se třeba na svatbu vlastních dětí jen na videu, je určitě velmi autentický zážitek, když se přesně dokážete vcítit do atmosféry. I požehnání nevěstě očividně podle našich vrcholných představitelů také stačí jen přes papírové přání za pár korun.

Lidé zřejmě málo psali maily

Zdá se, že je naivní myslet si, že pro pořadí při uvolňování je hlavním faktorem riziko šíření infekce. Pomoci by ale mohla

petice s podpisy více než 100 tisíc lidí, jako v případě uzavření škol do prázdnin. Nebo by možná stačilo jen pár stovek mailů, jako v případě otevření psích salonů. Na otevření kostelů a uvolňování pravidel pro bohoslužby se zapomnělo zřejmě právě proto, že členové vlády neobdrželi dostatek e-mailových zpráv týkajících se této záležitosti!

A z toho plyne poučení pro příště. Pokud se v budoucnu objeví další podobná epidemie a vláda bude mít stejné složení, budou lidé nejspíše muset napsat členům vlády dostatek mailů. A jestli nepomůže tohle, vezměte svatebčany do nějakého hobbymarketu, kde si rovnou můžete společně postavit lavice třeba pro sto lidí.

Autor: Tomáš Zdechovský europoslanec a
místopředseda KDU-ČSL
Datum: 24. dubna 2020



Trapná přehlídka neznalosti

Naproti tomu třeba hobbymarkety byly k velké radosti mnoha lidí otevřeny už na Zelený čtvrtek. A důvod? Vicepremiér Karel Havlíček se nechal slyšet, že hobbymarkety mají vysoké stropy a jsou provzdušněné, proto je bylo možné otevřít. Vypadá to, že pan vicepremiér nikdy neviděl za celý svůj život kostel zevnitř. Vysoký strop má dřívá většina kostelů také. Mnohé kostely a katedrály mohou mít strop dokonce ještě výše než zmíněné hobbymarkety. A s provzdušněností by také v kostelech problém být neměl.

Argumenty pro otevření hobbymarketů, resp. neotevření kostelů na Velikonocce, které jsem slyšel v posledních pár dnech, jsou opravdu trapnou přehlídkou naprosto donebevolající neznalosti. Hlavní hygienička Jarmila Rážová obhajovala minulé pondělí uzavření kostelů i během Velikonoc následovně: „Já si myslím, že pobyt v hobbymarketu nikdy není tak dlouhý, jako by byl pobyt v uzavřeném

Ministr Adam Vojtěch zase v pátek zdůvodnil pozdější a postupné povolení bohoslužeb tím, že „v hobbymarketech nejsou lidé tak blízko sebe jako v kostelech.“ Pan ministr musel být po celou dobu Velikonoc mimo dosah všech médií, když neviděl, že v hobbymarketech byla po jejich otevření doslova hlava na hlavě. Jinak si jeho slova vysvětlit nedokážu.

Korunu tomu nasadil jeho náměstek a epidemiolog Roman Prymula, když k tomu dodal, že do kostelů chodí větší počet starších lidí, kteří jsou u koronaviru jednou z nejohroženějších skupin. Až se zase otevřou kostely, mohl by pan Prymula někdy v neděli zavítat k nám do Hradce Králové. Přesvědčil by se o tom, že věkový průměr je u nás okolo 38 let. Začínáme v 10:30! Co třeba navíc dětské bohoslužby? I na ně chodí podle pana profesora převážně starší lidé? To jako vážně?

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

3. květen

www.broumovfarnost.cz/bohoslužby

10. květen

Otovice	07:00
Martínkovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

17. květen

Šonov, sv. Markéta	07:00
Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

24. květen

Otovice	07:00
Martínkovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

31. květen

Šonov, sv. Markéta	07:00
Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	18:00
Střed	děkanský k.	18:00
Čtvrtek	děkanský k.	08:00*
Pátek	děkanský k.	18:00
Sobota	děkanský k.	17:00

* Ve čtvrtek 07/05

mše sv. i v kapli PM v Šonově, 18:00

Adorace: středa, P+P, 18:30 – 18:45;
pátek, P+P, 18:30 – 19:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;

Mimořádná sv. smíření (povelikonoční) - sobota
09/05, P+P, 09:00 – 11:00;

dle zájmu sobota 30/05, P+P, 09:00 – 10:30.

Změna vyhrazena.

Znovu do kostela

- nedělní mše sv. se vzhledem k omezenému počtu účastníků rozšiřují i o mši sv. v Otovicích resp. u sv. Markéty v Šonově, která bude v 7:00
- vzhledem k letnímu času budou večerní mše sv. v 18:00; výjimkou je čtvrtek
- přehled bohoslužeb řeší vlastní tabulky
- v kostele sv. Václava mše sv. v květnu nebudou
- k svátosti smíření je možné přistoupit vždy před nebo po bohoslužbě, více kněží bude k dispozici v sobotu 9. května od 9:00 do 11:00 u P+P
- datum přijetí svátosti křtu a 1. sv. přijímání bude včas oznámen

Digitalizace

hudebního doprovodu
liturgického zpěvu

Zdarma ke stažení

Kancionál varhanní doprovod

Bližší informace

a odkaz ke stažení najdete na webu:

<https://ddh9.webnode.cz>

nebo prostřednictvím QR kódu:



Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.czGrafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.